

Arrest

nr. 329 818 van 14 juli 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X, op 7 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 9 september 2022 diende de moeder van verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van verzoekende partij als minderjarig kind. De moeder van verzoekende partij werd op 19 maart 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 19 juli 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De moeder van verzoekende partij diende hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 318 377 van 12 december 2024 weigerde ook de Raad de moeder van verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 20 december 2024 dient verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Haar moeder wordt gehoord op het CGVS op 30 januari 2025.

1.3. Op 20 februari 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je bezit de Nigeriaanse nationaliteit en bent geboren in Lagos op (...)2019. Op 27 juli 2022 verliet je samen met jouw moeder Nigeria en reisden jullie per vliegtuig naar Frankrijk. De volgende dag reisden jullie door naar Spanje. De broer van jouw vader kwam jullie ophalen aan de luchthaven en nam jullie paspoorten af. Je werd ziek en moest worden opgenomen in het ziekenhuis voor een bloedtransfusie. Op 8 augustus 2022 reisde je samen met je moeder van Spanje naar Frankrijk, alwaar je met de bus doorreisde naar België. Jullie kwamen in België aan op 07/09/2022 en op 09/09/2022 heeft jouw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend (Ref. CG. (...)). Voor dit verzoek werd op 19/07/2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 22/08/2024 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 12/12/2024 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 20/12/2024 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermelden jullie, jouw moeder en jezelf, een vrees dat jij het slachtoffer zal worden van discriminatie, dat je geen aangepaste hulp zal krijgen en vermoord zal worden in Nigeria. Bovendien dienen jullie ter staving van jouw verzoek de volgende documenten in: een kopie van de fotopagina uit jouw Nigeriaans paspoort, een attest met onderzoeksgegevens van het CLB in functie van de terugbetaling voor logopedie d.d. 21/11/2024, een kopie van een voorschrift voor logopedische verstrekkingen van Dr. B. B. d.d. 08/01/2025, een kopie van de (medische) contactverslagen en observaties van het leersteuncentrum, een kopie van het logopedisch aanvangsbilan d.d. 06/02/2025 van logopediste L. W., een rapport van Asylus en Asylum Research Centre Foundation genaamd "Nigeria: Children and Young People with Disabilities", en een paper uit het International Journal of Education and Research genaamd "Barriers to Special Needs Education in Nigeria d.d. 11/11/2014.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Je bent hier in België als begeleide minderjarige. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Zo heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd jouw moeder in jouw naam gehoord voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier/uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek van 09/09/2022, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

Jouw moeder sprak in het kader van jouw verzoek over een vrees voor discriminatie omwille van jouw verstandelijke beperking en dat je hierdoor vermoord zal worden (NPO, p. 10). In het verzoek van jouw moeder werd er al uitgebreid gesproken over de vrees voor discriminatie en het gebrek aan aangepaste hulp in jouw hoofd. In zijn arrest nr. 298 795 van 15 december 2023 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hieromtrent als volgt: " de vrees in hoofd van haar zoon omwille van zijn autismespectrumstoornis een hypothetische vrees betreft waarvan de omstandigheden niet kunnen worden beoordeeld waarbij (i) dient opgemerkt te worden dat pas op 8 november 2023 op basis van observatie werd vermoed dat er sprake is van een autismespectrumstoornis van graad 3; (ii) gevraagd wat verzoekster vreest

bij terugkeer naar Nigeria, ze verklaarde dat Nigeria niet veilig was voor haar en ze stelde schrik te hebben voor haar zoon omdat hij een speciaal kind is maar gevraagd wat er dan specifiek zal gebeuren, ze antwoordde dat haar werkgeefster haar en haar zoon zou vermoorden en niets meer vermeldde over problemen door de ontwikkelingsstoornis van haar zoon; (iii) specifiek bevraagd naar de vrees in hoofde van haar zoon, ze stelde dat hij misbruikt zal worden en zijn aandoening niet belangrijk zou zijn in Nigeria; (iv) verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke levensomstandigheden in Nigeria voor haar vertrek waardoor de commissaris-generaal in het ongewisse blijft wat betreft haar levensomstandigheden bij terugkeer; (v) verzoekster aanhaalde dat er geen aangepaste hulp en scholen voorhanden zijn in Afrika voor haar zoon maar de in casu ingeroepen discriminatie onvoldoende concreet en zwaarwichtig is om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en (vi) uit landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat, hoewel het zeer jammerlijk is dat kinderen met een autismespectrumstoornis negatief gepercipieerd kunnen worden in de Nigeriaanse samenleving, alle nodige ondersteuning voor kinderen met een beperking georganiseerd en beschikbaar is waaronder bijzonder onderwijs, psychologen en taal-, spraak- en gedragstherapieën; (i) een medische problematiek op zich geen reden is voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus waarbij verzoekster om een verblijfsrecht op basis van een medische problematiek te krijgen, zich dient te richten tot de geëigende procedure voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;” en “Waar verzoekster nog verwijst naar landeninformatie waarin wordt gesteld dat kinderen geboren uit verkrachting vaak te maken krijgen met discriminatie en uitsluiting, wijst de Raad erop dat er wel degelijk ernstige twijfels rijzen over de verkrachtingen die verzoekster beweert te hebben meegemaakt en de identiteit van de vader van haar zoon. Verzoekster slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat haar zoon een buitenechtelijk kind betreft. Verder brengt verzoekster geen elementen aan, die erop wijzen dat haar kind omwille van zijn autimestoornis zou worden onteigend van rechten en zou worden geconfronteerd met discriminatie, van die aard dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Een schending van het hoger belang van het kind kan dan ook niet worden aangenomen. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen van haar zoon kan richten tot de daartoe geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

In die mate dat er ook geen nieuwe informatie aangebracht werd door jullie om een ander licht te werpen op deze vaststellingen, is de vrees om gediscrimineerd en vermoord te worden omwille van jouw verstandelijke beperking dan ook geen nieuw element (notities persoonlijk onderhoud, p. 10).

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopie van jouw Nigeriaans paspoort staat niet ter discussie. Het attest met onderzoeksgegevens van het CLB in functie van de terugbetaling voor logopedie d.d. 21/11/2024, het voorschrift voor logopedische verstrekkingen van Dr. B. B. d.d. 08/01/2025, de (medische) contactverslagen en observaties van het leersteuncentrum, alsook het logopedisch aanvangsplan d.d. 06/02/2025 van logopediste L. W. worden niet betwist door het CGVS. De informatierapporten betreffende kinderen met beperkingen in Nigeria zijn niet in staat om aan te tonen dat je daadwerkelijk een risico zou lopen om gediscrimineerd of vermoord te worden in Nigeria. Zulk een vrees dient in concreto te worden aangetoond, waarbij je in gebreke blijft.

Hoewel het CGVS begrip heeft voor de impact van jouw verstandelijke beperkingen op jouw leven en dat van jouw familieleden, is de ingeroepen discriminatie onvoldoende concreet en zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten immers alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het onzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het onzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Hoewel het zeer jammerlijk is dat kinderen met een autismespectrumstoornis negatief gepercipieerd kunnen worden in de Nigeriaanse samenleving, blijkt uit alle COI voorhanden dat alle nodige ondersteuning voor kinderen met een beperking georganiseerd en beschikbaar is waaronder bijzonder onderwijs, psychologen, en taal-, spraak en gedragstherapieën.

Tenslotte wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Jouw moeder bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jouw moeder geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 4 februari 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekende partij is het niet eens met de bestreden beslissing en bekritiseert de appreciatie van verwerende partij. In het verzoekschrift wordt vooreerst betoogd dat de verhoogde kwetsbaarheid van de moeder van verzoekende partij niet in acht werd genomen. Voorts wordt aangevoerd dat evenmin het hoger belang van het kind voldoende in acht werd genomen. Tot slot wordt omstandig ingegaan op de subsidiaire bescherming.

5. https://www.researchgate.net/publication/329352253_Child_Poverty_and_Societal_Integration_of_Children_Born_out_of_Rape_in_Southeast_Nigeria/link/5c02ee63299bf1a3c159c442/download?_tp=eyJjb250ZXh0Ij p7lmZpcnN0UGFnZSI6InB1Ym x p Y 2 F 0 a W 9 u l i w i c G F n Z S I 6 InB1Ym x p Y 2 F 0 a W 9 u l n I .

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De kernvraag is derhalve of verzoekende partij eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Samen met de commissaris-generaal dient vastgesteld te worden dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij uitsluitend berust op de feiten die haar moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming reeds aangehaald heeft.

2.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt er vooreerst met reden gemotiveerd dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat haar beschermingsverzoek op dezelfde gronden berust die haar moeder aanhaalde in het kader van haar beschermingsverzoek:

“Jouw moeder sprak in het kader van jouw verzoek over een vrees voor discriminatie omwille van jouw verstandelijke beperking en dat je hierdoor vermoord zal worden (NPO, p. 10). In het verzoek van jouw moeder werd er al uitgebreid gesproken over de vrees voor discriminatie en het gebrek aan aangepaste hulp in jouw hoofde. In zijn arrest nr. 298 795 van 15 december 2023 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hieromtrent als volgt: “ de vrees in hoofde van haar zoon omwille van zijn autismespectrumstoornis een hypothetische vrees betreft waarvan de omstandigheden niet kunnen worden beoordeeld waarbij (i) dient opgemerkt te worden dat pas op 8 november 2023 op basis van observatie werd vermoed dat er sprake is van een autismespectrumstoornis van graad 3; (ii) gevraagd wat verzoekster vreest bij terugkeer naar Nigeria, ze verklaarde dat Nigeria niet veilig was voor haar en ze stelde schrik te hebben voor haar zoon omdat hij een speciaal kind is maar gevraagd wat er dan specifiek zal gebeuren, ze antwoordde dat haar werkgeefster haar en haar zoon zou vermoorden en niets meer vermeldde over problemen door de ontwikkelingsstoornis van haar zoon; (iii) specifiek bevraagd naar de vrees in hoofde van haar zoon, ze stelde dat hij misbruikt zal worden en zijn aandoening niet belangrijk zou zijn in Nigeria; (iv) verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke levensomstandigheden in Nigeria voor haar vertrek waardoor de commissaris-generaal in het ongewisse blijft wat betreft haar levensomstandigheden bij terugkeer; (v) verzoekster aanhaalde dat er geen aangepaste hulp en scholen voorhanden zijn in Afrika voor haar zoon maar de in casu ingeroepen discriminatie onvoldoende concreet en zwaarwichtig is om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en (vi) uit landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat, hoewel het zeer jammerlijk is dat kinderen met een autismespectrumstoornis negatief gepercipieerd kunnen worden in de Nigeriaanse samenleving, alle nodige ondersteuning voor kinderen met een beperking georganiseerd en beschikbaar is waaronder bijzonder onderwijs, psychologen en taal-, spraak- en gedragstherapieën; (i) een medische problematiek op zich geen reden is voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus waarbij verzoekster om een verblijfsrecht op basis van een medische problematiek te krijgen, zich dient te richten tot de geëigende procedure voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;” en “Waar verzoekster nog verwijst naar landeninformatie waarin wordt gesteld dat kinderen geboren uit verkrachting vaak te maken krijgen met discriminatie en uitsluiting, wijst de Raad erop dat er wel degelijk ernstige twijfels rijzen over de verkrachtingen die verzoekster beweert te hebben meegemaakt en de identiteit van de vader van haar zoon. Verzoekster slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat haar zoon een buitenechtelijk kind betreft. Verder brengt verzoekster geen elementen aan, die erop wijzen dat haar kind omwille van zijn autisimestoornis zou worden ontszegd van rechten en zou worden geconfronteerd met discriminatie, van die aard dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Een schending van het hoger belang van het kind kan dan ook niet worden aangenomen. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen van haar zoon kan richten tot de daartoe geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Door wederom in voorliggend beschermingsverzoek te wijzen naar een vrees voor onder meer discriminatie en uitsluiting wegens haar verstandelijke beperking en medische problematiek alsook omwille van het gegeven dat ze is geboren uit verkrachting met tevens verwijzing naar algemene informatie hieromtrent, brengt verzoekende partij in geen geval eigen feiten aan die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

De Raad stipt hierbij aan dat de moeder van verzoekende partij er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt. De weigeringsbeslissing van het CGVS in het kader van het beschermingsverzoek van de moeder werd door de Raad bevestigd in het arrest nr. 318 377 van 12 december 2024. Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat verzoekende partij op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

In de bestreden beslissing wordt daarnaast pertinent overwogen:

“In die mate dat er ook geen nieuwe informatie aangebracht werd door jullie om een ander licht te werpen op deze vaststellingen, is de vrees om gediscrimineerd en vermoord te worden omwille van jouw verstandelijke beperking dan ook geen nieuw element (notities persoonlijk onderhoud, p. 10).

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopie van jouw Nigeriaans paspoort staat niet ter discussie. Het attest met onderzoeksgegevens van het CLB in functie van de terugbetaling voor logopedie d.d. 21/11/2024, het voorschrift voor logopedische verstrekkingen van Dr. B. B. d.d. 08/01/2025, de (medische) contactverslagen en observaties van het leersteuncentrum, alsook het logopedisch aanvangsbilan d.d. 06/02/2025 van logopediste L. W. worden niet betwist door het CGVS. De informatierapporten betreffende kinderen met beperkingen in Nigeria zijn niet in staat om aan te tonen dat je daadwerkelijk een risico zou lopen om gediscrimineerd of vermoord te worden in Nigeria. Zulk een vrees dient in concreto te worden aangetoond, waarbij je in gebreke blijft.

Hoewel het CGVS begrip heeft voor de impact van jouw verstandelijke beperkingen op jouw leven en dat van jouw familieleden, is de ingeroepen discriminatie onvoldoende concreet en zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten immers alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Hoewel het zeer jammerlijk is dat kinderen met een autismespectrumstoornis negatief gepercipieerd kunnen worden in de Nigeriaanse samenleving, blijkt uit alle COI voorhanden dat alle nodige ondersteuning voor kinderen met een beperking georganiseerd en beschikbaar is waaronder bijzonder onderwijs, psychologen, en taal-, spraak en gedragstherapieën. Tenslotte wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.”

Verzoekende partij volhardt in haar medische problematiek en kwetsbaar profiel zoals reeds aangekaart door haar moeder en voegt nog een nieuw verslag inzake haar ontwikkelingsstoornis toe doch brengt hiermee geenszins valabele elementen bij die voorgaande motieven kunnen ombuigen.

Inzake het verslag van 29 januari 2025 dat wordt toegevoegd aan het verzoekschrift met vermelding van vermoedens van rond trauma, STOS, ASS en een ontwikkelingsvertraging, merkt de Raad nog op dat dit verslag in dezelfde lijn ligt van de eerder bijgebrachte stukken in het kader van het beschermingsverzoek van de moeder alsook in dezelfde lijn van de reeds op het CGVS neergelegde documenten waarmee rekening is gehouden in de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij nog wijst op de verhoogde kwetsbaarheid van haar moeder, die het slachtoffer werd van seksueel geweld en een buitenechtelijk kind heeft, waarbij wordt gewezen op het psychologisch rapport in haar hoofdte zoals toegevoegd aan het verzoekschrift, merkt de Raad op dat ook hiermee reeds rekening werd gehouden in het arrest nr. 318 377 van 12 december 2024 aangaande het beschermingsverzoek van de moeder die mee werd ingediend in naam van verzoekende partij.

De Raad wijst dienaangaande op volgende vaststellingen in het arrest nr. 318 377 van 12 december 2024:

“Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: “Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Verzoekster toont niet aan dat er bijzondere steunmaatregelen nodig waren, opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Er werd voor het persoonlijk onderhoud plaatsvond al aan verzoekster gevraagd, naar aanleiding van de vragenlijst inzake procedurele noden, of er omstandigheden waren die een impact zouden kunnen hebben op het verloop van het verzoek om internationale bescherming. Verzoekster heeft hier “neen” op geantwoord (zie AD, “Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ”). Ook bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud heeft verzoekster niet aangegeven dat zij kampte met dermate ernstige psychologische problemen, dat dit haar zou verhinderen om volwaardig deel te nemen aan de procedure. Ze verklaarde toen er gevraagd werd of ze gezondheidsproblemen had die haar zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud, dat ze moest hoesten maar dat dit het enige was (zie NPO, p. 3). Verzoekster heeft op het einde van haar persoonlijk onderhoud weliswaar aangegeven dat ze al twee jaar een therapeut ziet, maar heeft verder geen melding gemaakt van psychologische problemen. In de medische attesten die ze neerlegt, wordt enkel aangegeven dat ze verschillende afspraken heeft gehad met de psycholoog maar wordt niet verduidelijkt wat de aard is van haar psychologische problemen, noch of de psychische problemen die verzoekster heeft een impact zouden hebben op de mogelijkheid om deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming, noch dat er concrete steunmaatregelen zouden nodig zijn. Uit het attest kan dan ook niet worden afgeleid dat er zich bijzondere steunmaatregelen opdrongen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoekster ook gevraagd of zij de mogelijkheid had gehad om alles uit te leggen dat van belang was voor haar verzoek om internationale bescherming en of zij de vragen goed had begrepen waarop zij bevestigend antwoordde (zie NPO, p. 32). Verzoekster concretiseert ook geenszins op welke wijze deze psychologische kwetsbaarheid haar zou hebben verhinderd om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Het volstaat niet louter om

op algemene wijze melding te maken van een psychologische problematiek. Ook uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen incidenten of problemen, gelinkt aan een psychologische kwetsbaarheid. Verzoeksters advocaat werd op het einde van het persoonlijk onderhoud ook de mogelijkheid geboden om opmerkingen te formuleren (zie NPO, p. 32). In het licht van deze elementen, toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde een nood aan bijzondere steunmaatregelen bestond. Waar verzoekster nog aanvoert dat de protection officer niet gepast reageerde toen ze onthulde dat ze slachtoffer werd van seksueel geweld, wijst de Raad erop dat de protection officer wel degelijk empathisch was en aan verzoekster heeft aangegeven dat als het moeilijk was voor haar om hierover te praten, de protection officer net als haar advocaat, zich heel respectvol zou opstellen en ze de tijd mocht nemen om na te denken (zie NPO, p. 20). Verzoekster heeft ook nooit tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven dat ze de vragen van de protection officer over haar verkrachting niet gepast vond. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd ook nog gevraagd of ze nog dingen wilde toevoegen waarop ze “neen” antwoordde (zie NPO, p. 32). Ze kan dan ook niet louter in haar verzoekschrift poneren dat de protection officer tijdens haar persoonlijk onderhoud niet gepast zou hebben gereageerd op haar verklaring dat ze verkracht was in Nigeria.”

En:

“5.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming medische attesten overgemaakt.

Wat betreft de psychologische attesten, dient te worden opgemerkt dat hieruit niets kan worden afgeleid omtrent verzoeksters vluchtrelaas, noch welke psychologische problemen ze juist zou hebben. Hierin wordt enkel gesteld dat verzoekster op 3 november 2022, 4 november 2022, 16 juni 2023, 29 juni 2023, 28 juli 2023, 11 augustus 2023, 23 augustus 2023, 13 september 2023, 16 oktober 2023, 9 november 2023, 30 november 2023, 22 december 2023, 4 januari 2024, 23 januari 2024, 5 februari 2024, 5 maart 2024, 28 maart 2024, 11 april 2024, 3 mei 2024 en 3 juni 2024 een afspraak had voor psychologische begeleiding.

5.1.3. Dat verzoekster psychologisch kwetsbaar is, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. De neergelegde psychologische attesten vermelden enkel dat verzoekster verschillende afspraken had bij de psycholoog, doch bevatten geen verdere duiding omtrent de context, oorzaak en aard van de psychologische problemen. Nergens in de neergelegde attesten wordt aangegeven wat volgens de behandelende psycholoog de gesuggereerde oorzaak van de mentale problematiek is, laat staan dat een duidelijke link wordt gemaakt met de door verzoeksters voorgehouden vluchtmotieven. Er kan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor verzoeksters psychische problemen. De neergelegde attesten kunnen dan ook niet als alleenstaand worden beschouwd binnen het beschermingsverzoek, maar zullen deel uitmaken van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. De neergelegde psychologische attesten zullen worden beoordeeld in samenhang met verzoeksters verklaringen.

5.1.4. Evenmin kan uit de bijgebrachte psychologische attesten worden afgeleid dat verzoekster omwille van haar psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoeksters cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. In casu dient te worden vastgesteld dat ook niet meer voorligt dan psychologische attesten, waaruit blijkt dat verzoekster verschillende keren naar de psycholoog is geweest. Er wordt geen enkele verdere toelichting gegeven, zoals bijvoorbeeld waarom ze naar de psycholoog gaat en welke psychologische problemen zouden zijn vastgesteld bij verzoekster. Samenvattend, kan uit het psychologisch attest niet worden afgeleid dat haar psychologische problemen daadwerkelijk verband zouden houden met haar vluchtrelaas. Dat verzoekster mogelijks psychologische problemen heeft, wordt niet betwist. Dit kan op zichzelf echter niet volstaan om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook niet dat verzoekster niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoekster kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen – die voldoende eenvoudig waren – en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren, in het bijzonder omtrent haar eigen problemen. Er blijkt niet dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoeksters psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoekster volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in het verzoekschrift haar psychologische kwetsbaarheid te benadrukken, werpt verzoekster geen nieuw licht op deze beoordeling.

5.1.5. Verzoekster heeft ook nog een vaccinatieverslag en verschillende verslagen van doktersbezoeken neergelegd. Er dient te worden opgemerkt dat hieruit niets kan worden afgeleid omtrent verzoeksters vluchtrelaas. Wat betreft de verslagen van de verschillende dokters die verzoekster heeft bezocht, kan hieruit afgeleid worden dat verzoekster last had van hoofdpijn, pijn in de rechterknie, interne hemorrhoiden, vulvitis en lage rugpijn. Ze kreeg hiervoor medicatie voorgeschreven. Verzoekster heeft aan de arts aangegeven dat ze dacht dat dit kwam door haar verkrachting in 2021. De artsen gaan hier echter niet op in en uit de verslagen kan niet afgeleid worden dat de medische problemen die verzoekster ondervond het gevolg

zouden zijn van een verkrachting in het verleden. In deze benadrukt de Raad dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde medisch stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Zo kan een arts, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. In casu dient te worden vastgesteld dat ook niet meer voorligt dan zeer beknopte medische verslagen, waaruit blijkt dat verzoekster last had van hoofdpijn, pijn in de rechterknie, interne hemorrhoiden, vulvitis en lage rugpijn. Er wordt geen enkele verdere toelichting gegeven of deze medische problemen te maken hebben met een eventuele verkrachting die verzoekster zou hebben meegemaakt. Ze geeft in haar verzoekschrift ook aan besneden te zijn, maar hier wordt in de medische verslagen geen melding van gemaakt. Samenvattend, kan uit de medische attesten aldus enkel worden afgeleid dat verzoekster verschillende medische problemen heeft gehad de afgelopen jaren, doch kan niet worden afgeleid dat de opgelopen medische problemen daadwerkelijk verband zouden houden met haar vluchtrelaas.”

Evenals:

“5. Verzoekster benadrukt verder op dat ze bij de DVZ sprak over de twee verkrachtingen die bijzonder pijnlijk waren en er dus geen sprake is van tegenstrijdigheden in het aantal gevallen van seksueel misbruik. Verzoekster gaat er met deze verklaring aan voorbij dat ze ook tijdens het persoonlijk onderhoud niet eenduidig was over het aantal verkrachtingen die ze had meegemaakt. Er kan wel degelijk verwacht worden dat ze over een dergelijk sleutelement in haar relaas eenduidige verklaringen kan afleggen. Dat ze niet de precieze datums weet, wordt haar in tegenstelling, tot wat verzoekster beweert, niet verweten. Wel valt de commissaris-generaal erover dat ze op een gegeven punt verklaarde vier keer verkracht te zijn geweest, doch vervolgens maar drie data kon geven en hierbij niet aangaf dat ze niet meer wist wanneer de vierde verkrachting plaatsvond (zie NPO, p. 21). De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat: “Voorts was u ook tegenstrijdig in uw verklaringen over de verkrachtingen die u zou hebben ondergaan en waaruit uw zoon werd verwekt. Waar u bij de DVZ nog beweerde dat u tweemaal verkracht werd door de man van uw werkgever (zie Administratief dossier, CGVS Vragenlijst), gaf u hier uiteenlopende verklaringen over op het CGVS tijdens uw persoonlijk onderhoud. Tijdens het uiteenzetten van uw asielrelaas zei u dat u op 15 maart 2019 verkracht werd en maakte u verder geen melding van andere data (NPO, p.19). Wanneer u later gevraagd werd hoe vaak u verkracht werd toen u daar werkte zei u enkel 15 maart. Pas wanneer u gevraagd werd of dit de enige keer was opperde u dat hij u steeds weer opnieuw en opnieuw verkrachtte (NPO, p.20-21). Gevraagd dit te verduidelijken antwoordde u “het jaar erop tijdens covid”. Omdat uw antwoorden niet duidelijk waren werd nogmaals uitdrukkelijk gevraagd hoe vaak u door hem verkracht werd. Daarop antwoordde u plots dat u vier maal verkracht werd. Wanneer de protection officer dan samen met u deze vier momenten overloopt, gaf u 15 maart 2019 op, alsook augustus 2020 en juli 2021. Dit zijn drie data. Om af te sluiten opperde u dat hij meer dan vier maal verkrachtte (NPO, p.20-21). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij DVZ, beweerde u dan weer plots dat hij u niet meermaals verkracht heeft, maar dat hij u wel twee maal heel zwaar fysiek verkrachtte en u daarom maar die twee gebeurtenissen had opgegeven bij DVZ (NPO, p. 21). Hoewel kan worden ingezien dat het geven van exacte data, geen evidentie is, mag redelijkerwijze wel worden verwacht dat u eensluidende verklaringen aflegt. Het louter vasthouden aan één versie van de feiten is echter niet in staat om dergelijk flagrante tegenstrijdigheid op te heffen en doet bijgevolg sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden seksueel geweld dat u ondergaan heeft in Nigeria en onder welke omstandigheden uw zoon is geboren.”

2.3.4.2. Met betrekking tot het betoog dat de moeder van verzoekende partij niet langer over een netwerk beschikt in Nigeria en zij omwille van haar verhoogde kwetsbaarheid allerminst zelfredzaam is, te meer zij als jong meisje werd besneden en het slachtoffer werd van herhaald seksueel geweld, wordt op het volgende gewezen.

De Raad wijst hierbij in de eerste plaats op de vaststellingen onder 2.3.4.1. (supra) en stipt verder aan dat in het arrest nr. 318 377 van 12 december 2024 werd vastgesteld dat de moeder van verzoekende partij geen zicht heeft gegeven op haar werkelijke levensomstandigheden in Nigeria voor haar vertrek waardoor de commissaris-generaal en dus de Raad in het ongewisse blijven wat betreft haar levensomstandigheden bij terugkeer.

Bovendien merkt de Raad hierbij op dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de moeder van verzoekende partij reeds werkervaring heeft in Nigeria alwaar zij een haarsalon had en daarna als schoonmaakster heeft

kunnen werken. Verder blijkt dat de moeder van verzoekende partij tevens verklaarde een tante te hebben in Edo State naar wie zij reisde te Utesi en dat zij ook bezoek ontving van een vriendin J. alsook uiteindelijk kon rekenen op hulp van de man van haar werkgever die voor haar een visum zou hebben geregeld om naar Spanje te reizen en haar reis betaalde (administratief dossier, blauwe map met landeninformatie, stuk 3, arrest nr. 318 377 van 12 december 2024).

Ook heeft zij reeds de nodige zelfredzaamheid aan de dag gelegd door met verzoekende partij uit Nigeria te vertrekken, te reizen tot Frankrijk en vandaar door te reizen naar Spanje en België.

Zodoende wordt in casu niet aannemelijk gemaakt dat verzoekende partij met haar moeder bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Inzake de socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria, wijst de Raad er verder op dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. De Raad wijst erop dat ook in de EUAA Country Guidance Nigeria van oktober 2021 dit standpunt wordt ingenomen: *“Health care unavailability and socio-economic conditions: it is important to note that serious harm must take the form of conduct of an actor(Article 6 QD). In itself, the general unavailability of health care, education or other socio-economic elements (e.g. the situation of IDPs, difficulties in finding livelihood opportunities, housing) is not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor, for example, the intentional deprivation of the applicant of appropriate health care”* (EUAA, Country Guidance Nigeria, October 2021, p. 29, 96-97). Wanneer precaire socio-economische omstandigheden gepaard gaan met de onmogelijkheid om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling. De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen of economische crisis en of verzoekende partij hierdoor in een situatie van extreme armoede riskeert terecht te komen waardoor zij niet in haar elementaire levensbehoeften kan voorzien. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene socio-economische omstandigheden in Nigeria overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren. Verzoekende partij brengt ook geen objectieve informatie bij waaruit het tegendeel kan blijken. Evenmin worden, gelet op voorgaande vaststellingen, specifieke omstandigheden of factoren eigen aan verzoekende partij bijgebracht die erop wijzen dat haar intentioneel de mogelijkheid wordt ontzegd om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor zij in een situatie van extreme armoede zal belanden in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in Nigeria, Edo state. Uit de beschikbare landeninformatie kan verder niet blijken dat de economische situatie in Nigeria dermate precair is dat elke persoon met het profiel van verzoekende partij en haar moeder, een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, te meer gelet op de vaststellingen in het arrest nr. 318 377 van 12 december 2024.

Verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel kan blijken.

2.3.4.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deze deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij brengt geenszins concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken met betrekking tot de veiligheidssituatie in deze deelstaat.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat de analyse uit de bestreden beslissing onjuist en/of achterhaald zou zijn te meer in deze analyse overigens rekening wordt gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Nigeria, de typologie van het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Nigeria in het algemeen en de staat Edo in het bijzonder.

Waar verzoekende partij erop wijst dat haar moeder niet langer beschikt over een sociaal netwerk in Nigeria waarop zij kan terugvallen en haar eigen minderjarigheid en medische problemen benadrukt met eveneens de nadruk op de verhoogde kwetsbaarheid van de moeder die een alleenstaande moeder is met medische problemen, merkt de Raad op dat wat de deelstaat Edo betreft geen reëel risico bestaat dat een burger er persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

Verzoekende partij toont in casu niet aan dat de mate van willekeurig geweld in de staat Edo dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.3.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich aldus niet meer op nu het voorliggend beschermingsverzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar in het verzoekschrift de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt aangevoerd, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekende partij ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.8. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 22 van de Grondwet inzake het recht op eerbiediging van het privéleven alsook gezinsleven, wordt er vooreerst op gewezen dat verzoekende partij geenszins uiteenzet waarom zij meent dat dit artikel werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is, bij gebrek aan de vereiste toelichting, dan ook onontvankelijk.

Daarnaast wordt er volledigheidshalve op gewezen dat deze verwijzing in casu niet dienstig is en geen afbreuk doet aan de hierboven reeds uiteengezette appreciatie van het voorliggend beschermingsverzoek. Het doel van de procedure voor het verwerven van internationale bescherming is immers niet om het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing er overigens niet toe strekt het privé- en gezinsleven van verzoekende partij te verhinderen of te bemoeilijken. De betreffende beslissing houdt enkel in dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij bij gebreke aan eigen feiten die een part verzoek rechtvaardigen niet ontvankelijk wordt verklaard. De betreffende beslissing houdt dienvolgens geen absoluut verbod in voor verzoekende partij om het Belgische grondgebied binnen te komen en er te verblijven, noch heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoekende partij van haar moeder - die overigens reeds eerder een negatieve beslissing heeft ontvangen - wordt gescheiden. De bevoegdheid van de Raad ter zake zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat dan ook niet toe tot dergelijke beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

2.3.9. Ook wat betreft de aangevoerde schending van artikel 6 van het EVRM moet vastgesteld worden dat verzoekende partij in geen geval uiteenzet waarom zij meent dat dit artikel werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is, bij gebrek aan de vereiste toelichting, dan ook evenmin ontvankelijk.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied, niet vallen onder het toepassingsgebied van artikel 6 van het EVRM (EHRM 5 oktober 2000, nr. 39652/98, Maaouia t. Frankrijk (GC). Derhalve zijn ook verzoeken om internationale bescherming uitgesloten van die verdragsbepaling. Bovendien kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof hetzelfde standpunt inneemt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, overweging B. 24.1; GwH 2 april 2009, nr. 67/2009, overweging B.3.2; GwH 4 maart 2009, nr. 36/2009, overweging B. 3.5.). Ook de Raad van State oordeelde dat artikel 6 van het EVRM enkel van toepassing is in burgerlijke en strafrechtelijke zaken, terwijl het asielrecht een politiek recht is dat buiten de toepassingsfeer van deze verdragsbepaling valt (RvS 21 september 2009, nr. 196.233).

2.3.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook van de Raad in onderhavige procedure is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder doet de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar doet hij enkel uitspraak over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten niet aan de orde.

2.3.11. Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op het hoger belang van het kind, onder meer vervat in artikel 3 van het IVRK, artikel 24 van het Handvest en artikel 22bis van de Grondwet, wijst de Raad erop dat uit de motieven van de bestreden beslissing afdoende blijkt dat bij de beoordeling van het voorliggend beschermingsverzoek wel degelijk rekening werd gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoekende partij in wiens hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden werden aangenomen en steunmaatregelen werden verleend. Zo wordt in de bestreden beslissing aangestipt dat het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in het bijzijn van de advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Verder wordt aangegeven dat de moeder in naam van verzoekende partij werd gehoord op het CGVS. In deze omstandigheden kan niet vastgesteld worden dat de rechten van verzoekende partij niet of niet afdoende werden gerespecteerd.

Daarnaast wordt opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet kan volstaan om in hoofde van verzoekende partij het bestaan van eigen feiten aan te tonen die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend vijftientig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU